

<https://www.zurnal.upol.cz/nc/zprava/clanek/dalsi-uspesny-rocnik-festivalu-musicolomouc-je-za-nami/>

Další úspěšný ročník festivalu MusicOlomouc je za námi!

*Závěrečného koncertu se zhostila Moravská filharmonie Olomouc. K dirigentskému pultu se postavil íránský skladatel a dirigent působící zejména v Estonsku Arash Yazdani. V poslední skladbě se sólového partu pak ujala japonská klavíristka působící v Německu Rei Nakamura.
Foto: Petra Kožušníková*

Úterý 12. listopad 2024, 9:23

Mezi kulturní akce podzimu v Olomouci neodmyslitelně patří i festival MusicOlomouc. Ten se konal již po šestnácté, a i do něho se promítly letošní oslavy Roku české hudby 2024. Nesl podtitul CZECH

IT! a na všech koncertech zaznívaly skladby českých autorů. Od 16. října do 7. listopadu proběhlo pět koncertů, na nichž vystoupili čeští a zejména zahraniční interpreti.

Zahájení festivalu proběhlo ve středu šestnáctého října v Kapli Božího Těla v Uměleckém centru Univerzity Palackého. Koncertu se zhostil vídeňský soubor **Phace Ensemble** ve složení Doris Nicoletti (flétna), Michael Krenn (saxofon), Roland Schueler (violoncello), Alexandra Dienz (kontrabas) a Mathilde Hoursiangou (klavír).

Koncert začal skladbou *Sighs für Altflöte, Sopransaxophon und Klavier* (2016), kterou zkomponoval italský skladatel Alessandro Milia. Ve druhém čísle ubyl saxofon a zůstala pouze flétna a klavír a interpretky přednesly *streams ... contacts* (2020) od česko-rakouského skladatele Otty Wankeho (* 1989). Na závěr první části večera zazněla velmi efektní kompozice německé autorky Sarah Nimtsov (* 1980) *Sechs zeichen für cello und (präpariertes) Klavier* (2010).

Během přestávky klavíristka přepreparovala klavír a následovala skladba od finské skladatelky Kaiji Saariaho (1952–2023) *Cendres für Altflöte, Cello und Klavier* (1998). Závěrem zněly kompozice českých autorů. Posluchače velmi zaujala skladba pro violoncello a kontrabas *Chamber Nôise* (2010) od Ondřeje Adámka (* 1979). Phace Ensemble se rozloučil světovou premiérou skladby *Nepřekročitelná propast* (2024) od přítomného skladatele Slavomíra Hořínky (* 1980).

Na druhém koncertě, který proběhl v úterý 22. října, zazněla jediná kompozice, jež nese název **Leaving Room**. Zkomponovali ji portugalský skladatel řeckého původu Dimitris Andrikopoulos (* 1971) a čeští autoři Ivo Medek (* 1956), Sára Medková (* 1983) a Vít Zouhar (* 1966). Při produkci se všichni tvůrci díla dostali do role interpreta – Dimitris Andrikopoulos (viola, vokály), Sára Medková (klavír, vokály), Ivo Medek (inside piano, ready-mades, vokály), Vít Zouhar (laptop performance, vokály). Dále se k nim připojili Hana Hána (flétna, vokály), Lukáš Medek (video), Jiří Pejcha (Sounds & Lights) a Rocc (režie).

Dílo mělo premiéru v portugalském Portu, návštěvníci olomouckého festivalu si mohli vychutnat jeho českou premiéru. Jedná se o multimedální koláž na hraně mezi hudebním a divadelním představením.

Poprvé se festivalu zúčastnil chorvatský soubor **Ensemble Synchronos** a poslední říjnovou středu odehrál v pořadí třetí koncert. Soubor přijel ve složení Vlatka Peljhan (housle), Lucija Brnadić (viola), Smiljan Mrčela (violoncello), Mia Elezović (klavír).

Koncert zahájili skladbou estonské skladatelky Madli Marje Gildemann (* 1994) *Three Studies on Plant Biology, No. 1: Osmosis* (2020). Následovala první premiéra večera. Skladbu *Dodi mi obavezno* (2024) napsal chorvatský skladatel Frano Đurović (* 1986). Po ní zazněly dvě „starší“ skladby českých autorů, a to *Kaligramy II* (2010) Ondřeje Štochla (* 1975) a *track 01* (2014) od Miroslava Srnky (* 1975).

Všechny nadcházející skladby byly uvedeny ve světové premiéře. Nejdříve zazněla vzdušná kompozice *Breath...wind... butterflies' wings* (2024), jejímž autorem je mexický skladatel Javier Torres Maldonado (* 1968). Pak následovala skladba *Bold Landscapes No. 1* (2024) mladé chorvatské skladatelky Veroniky Reutz Drobnić (* 1999). Z Chorvatska pochází i skladatel Marko Slaviček (* 1986), autor dalšího díla v programu *Morphóstasis II* (2024). Ensemble Synchronos završil své vystoupení premiérou skladby Tomáše Pálky (* 1978) *SYNchronos* (2024). Autor ji zkomponoval pro soubor, avšak nejedná se pouze o přímou dedikaci ansámblu, současně název symbolizuje vnitřní dialog.

Tento večer zaznělo nejvíce světových premiér. Členové souboru založeného v roce 2019 celý koncert odehráli s profesionální vážnou tvář. Bohužel skladby vyzněly poněkud monotónně.

Čtvrtý festivalový večer patřil estonské klavíristce **Talvi Hunt** (* 1990), která uchvátí posluchače precizní klavírní technikou. Festivalu se nezúčastnila poprvé, v minulém roce vystoupila se souborem Ensemble for New Music Tallinn.

Na první skladbu si přizvala českou akordeonistku a současně autorku skladby, Lucii Vítkovou (* 1985), která momentálně žije v New Yorku. Společně uvedly ve světové premiéře *Parallel Existence for piano, accordion and tape* (2022/2023). Dalším uvedeným soudobým autorem byl švýcarský skladatel Beat Furrer (* 1954) a jeho kompozice *Phasma* (2002).

Po přestávce přišla na řadu další světová premiéra. Ve skladbě estonské skladatelky Marianny Liik (* 1992) *Stín for piano and Electronics* (2024) hru na klavír skoro až přehlušovala elektronická hudba. Talvi Hunt zakončila koncert dvěma českými autory. Na scénu se vrátil Miroslav Srnka (* 1975). V návaznosti na vystoupení Ensemble Synchronos zazněla skladba track 02 (2014) pro sólový klavír, v tomto případě využitý více jako melodický než harmonický nástroj. Posledním autorem večera byl Ian Mikyska (* 1994). Jeho dílo *Construction in Snowfall; Crystal for prepared piano and tape* (2016) mělo premiéru v Londýně, kde ji uvedla Clare Simmonds Menor. Posluchači festivalu byli přítomni české premiéře.

Na závěrečný koncert se dějiště přesunulo z Kaple Božího Těla do Reduty. Vystoupila na něm totiž **Moravská filharmonie Olomouc**. K dirigentskému pultu se postavil íránský skladatel a dirigent působící zejména v Estonsku, **Arash Yazdani** (* 1985). Festivalu se zúčastnil již v loňském roce se souborem Ensemble for New Music Tallinn.

První skladba večera připomněla posluchačům skladatele z prvního koncertu, Ondřeje Adámka (* 1979). V české premiéře byla hrána jeho skladba *Dusty Rusty Hush* (2007), v níž se autor snažil vyjádřit zvuky ocelárny. I následující přednes měl českou premiéru. Jednalo se o skladbu *Stockhausen on Sirius* (2015) od přítomného českého skladatele Františka Chaloupky (* 1981). Posluchač se při jejím poslechu cítil jako ve vesmíru.

V druhé části koncertu se k orchestru připojil ředitel festivalu, skladatel a klavírista **Marek Kepřt** (* 1974). Společně s MFO zahráli Kepřtovu zcela novou kompozici *Ipění vzpění pro klavír a orchestr* (2024). Nedlouhá skladba upoutala svojí hravostí, kterou završila dechová sekce, když se zcela vážnou tváří dělala: „mňmňmňmňmň...“ Poslední skladbou festivalu byl nakonec oproti avizovanému programu *Klavírní koncert* (2007) od rakouského skladatele Georga Friedricha Haase (1953). Sólového partu se zhostila japonská klavíristka působící v Německu **Rei Nakamura** (* 1977) a triumfálně zakončila nejen závěrečný koncert, ale i celý festival.

Během pěti koncertů bylo uvedeno celkem devět světových premiér. Všichni interpreti předvedli špičkové výkony a festival opět dokázal, že i progresivní proud soudobé artificiální hudby má své místo na pódii. Pořadatelé již začínají s přípravami dalšího ročníku a nadšencům tohoto žánru nezbývá než se těšit, jaký asi bude.

Kateřina Dykastová, studentka katedry muzikologie FF UP